

Sygn. akt II CSK 622/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa B. S.
przeciwko Instytutowi Centrum [...] w Ł.
o zadośćuczynienie i rentę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 2 października 2015 r.,
skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 27 grudnia 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o
kosztach postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 27 grudnia 2013 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 maja 2013 r., którym oddalono jej powództwo przeciwko Instytutowi Centrum [...] w Ł. o zapłatę 250000 zł „zadośćuczynienia za szkodę jakiej doznała wskutek błędnego działania lekarzy pozwanego” oraz 2000 zł miesięcznej renty. Uznał, że w działaniu lekarzy, którzy przeprowadzili zabieg usunięcia całej tarczycy niepodobna dopatrzeć się braku należytej staranności ani błędu; w szczególności, że porażenie nerwu krtaniowego wstecznego zalicza się do specyficznych powikłań tego zabiegu. Poza tym, nie dopatrzył się uchybień lekarzy w spoczywającym na nich obowiązku wyjaśnienia powódce skutków zabiegu operacyjnego.

Skarga kasacyjna powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego - oparta na obu podstawach z art. 398³ k.p.c. - zawiera zarzut naruszenia art. 34 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i dentysty jedn. tekst: Dz.U. 2015, poz. 464), art. 217 w zw. z art. 286 k.p.c., i zmierza do uchylenia tego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istota zarzutu wyartykułowana w ramach drugiej podstawy kasacyjnej sprowadza się do twierdzenia, że Sąd Apelacyjny w ślad za Sądem pierwszej instancji mimo zgłaszania przez skarżącą zastrzeżeń co do opinii wydanej przez biegłego S. J., nie tylko nie uwzględnił wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego chirurga endokrynologa z innego terenu kraju, jak i w sposób nieprzekonywujący uznał wystarczającą moc dowodową opinii wymienionego biegłego. Zgodnie zaś z art. 286 k.p.c. w razie potrzeby sąd może zażądać dodatkowej opinii innego biegłego.

Skarżąca prócz zastrzeżeń, odnośnie do treści opinii biegłego S. J. także kwestionowała jego bezstronność z uwagi na znajomość z konferencji naukowych z dr N., uczestnikiem zespołu operującego.

W procesach lekarskich rola biegłego jest szczególna. Niepodobna w tych procesach przechodzić do porządku nad możliwymi wpływami solidarności

zawodowej. Wynikiem jej nie musi być zamknięcie opinii wnioskami korzystnymi dla pozwanego zatrudniającego lekarza, który, jak w sprawie, wykonał zabieg operacyjny. Wpływ tej solidarności może się bowiem ograniczyć jedynie do odbarwienia wyrazistości opinii, pewnej jej nieokreśloności, uchylenia się od zdecydowanego, jednoznacznego stanowiska itd. Wszystko to w wysokim stopniu osłabia podstawy wyroku sądowego.

W świetle tych założeń trafny jest zarzut skarżącej, że Sądy niższej instancji powinny były uwzględnić jej wniosek o zażądanie dodatkowej opinii od zakładu naukowego (nie od indywidualnego biegłego chirurga endokrynologa), znajdującego się poza terenem działalności pozwanego Instytutu zatrudniającego lekarza (personel medyczny), któremu zarzucała popełnienie błędu w sztuce, jak i uchybienia w poinformowaniu o skutkach zabiegu. Wniosek taki powinien być uwzględniony już choćby zgodnie z powszechnie stosowaną praktyką, a polegającą na tym, że ilekroć chodzi o odpowiedzialność lekarza, a wypadek jest wątpliwy, należy żądać opinii od specjalistów z innego terenu. Taką praktykę uzasadnia zarówno konieczność uniknięcia ewentualnej - nieraz nawet podświadomej przychylności lekarzy biegłych, jak i - a nawet przede wszystkim konieczność uniknięcia jakichkolwiek, nawet niesłusznych, podejrzeń osób zainteresowanych co do stronniczości biegłego. W szczególności w sytuacji, gdy w wyniku zabiegu operacyjnego stan pacjenta uległ, w jego ocenie, istotnemu pogorszeniu zamiast poprawie. W sprawie skarżąca, jak twierdzi, stała się osobą niepełnosprawną, straciła pracę i widoki na przyszłość.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w wyroku.

eb